

Korte studies in Mattheüs (15)

Toen de Heere van de berg afkwam waar Hij voor de ogen van Petrus, Jakobus en Johannes verheerlijkt was geworden, kwam er een man naar Hem toe die voor Hem op zijn knieën viel en net als de vrouw uit de vorige studie vroeg: 'Heer, ontferm U.' Hij bad om ontferming over zijn zoon.

'Heer, ontferm U over mijn zoon; want hij is maanziek en is in zwaar lijden; want menigmaal valt hij in het vuur en menigmaal in het water. En ik heb hem tot Uw discipelen gebracht, en zij hebben hem niet kunnen genezen.' (Mat. 17:16).

Uit het Evangelie naar Markus begrijpen we iets meer van wat de zoon mankeerde. De zoon had een 'stomme geest' en deze maakte dat de zoon zich de ene keer in het vuur wierp en de andere keer in het water. Lukas zegt ons dat die geest een 'demon' was (Luk. 9:42). Deze jongen had dus dezelfde kwaal als de dochter van de Kananese vrouw. Ze waren beiden door een demon bezeten.

De vader vroeg ontferming over zijn zoon, zoals de vrouw dat vroeg voor haar dochter. Feitelijk vroegen ze ook beide om hetzelfde: genezing, in dit geval, uitwerping van een onreine geest.

Bij afwezigheid van de Heere Jezus – Hij was immers met Petrus, Jakobus en Johannes op de berg – was de vader eerst naar de andere discipelen gegaan en had hen gevraagd om de jongen te genezen. Dat lukte hun niet. Net als in de vorige geschiedenis van de Kananese vrouw komen de discipelen er niet zo goed van af. Tóen zeiden zij tegen de Heere:

'Stuur haar weg, want zij roept ons na.'

Tóen waren ze op geen enkele manier genegen om te helpen. Ze probeerden de Heere er niet van te overtuigen om te zien naar deze arme vrouw. Zonder naar de beweegredenen van de Heere te vragen voor Zijn stilzwijgen, ervoeren ze de vrouw als een lastpost en wilden ze dat Hij haar wegstuurde.

In deze geschiedenis waren de discipelen misschien wel genegen om de man en zijn zoon te helpen, maar kónden zij dat niet. Dát zij het niet konden had een oorzaak en dat zat hem in hun ongeloof. In beide geschiedenissen stonden de discipelen de genezing van de dochter en de zoon in de weg...

Toen de Heere begreep dat Zijn eigen discipelen niets konden uitrichten tegen de onreine geest, slaakte Hij een zucht van frustratie, bijna van wanhoop:

'O, ongelovig en ontaard geslacht, hoe lang zal Ik nog bij u zijn, hoe lang zal Ik u nog verdragen?' (Mat. 17:17),

De Heere verwijt hier Zijn discipelen hun ongeloof. De mensen die het dichtste bij Hem stonden en die Hem het beste zouden moeten kennen, waren voor Hem de grootste bron van eenzaamheid en moedeloosheid.

Hoe anders waren de woorden van de Heere tegen de Kananese vrouw!

'O vrouw, groot is uw geloof.' (Mat. 15:28).

Deze vrouw, die niet tot de kinderen van Israël behoorde en dus zelfs niet in de verste verte in enige relatie tot de Heere Jezus stond, preees Hij over haar grote geloof, terwijl Hij de mannen die het dichtst bij Hem stonden en al lange tijd dag en nacht van Zijn onderwijs genoten, verweet zelfs nog niet het geloof van een mosterdzaadje te hebben (Mat. 17:20). Wat een tegenstelling... en wat een aangrijpende les.

De tegenstelling in deze twee geschiedenissen wordt ook nog eens benadrukt door de woorden 'ongelovig en ontaard geslacht'. Het Griekse woordje voor 'geslacht' is *genea*. Het heeft betrekking op geboorte en afstamming. Dit 'geslacht' zijn de afstammelingen van Abraham. De Kananese vrouw was Griekse van geboorte – *genos* – en had helemaal niets van doen met de afstammelingen van Abraham.

De uitkomst is in beide geschiedenissen hetzelfde:

'En haar dochter werd gezond' (Mat. 15:28).

'En het kind werd genezen' (Mat. 17:18).

Het tijdstip van genezing is in beide geschiedenissen ook hetzelfde: 'van dat uur af'. Het Griekse zinnetje *apo tès hooras ekeinès*, komt alleen bij Mattheüs voor, namelijk in deze twee geschiedenissen en nog een derde keer in Mattheüs 9:22.

Toch was 'van dat uur af' voor de Kananese vrouw niet hetzelfde als voor de vader van de zoon. Deze laatste zag de genezing onmiddellijk. Hij stond erbij. Hij kon zien dat de demon de jongen had verlaten. Dit kunnen we niet zeggen van de Kananese vrouw, Griekse van geboorte. Zij moest eerst nog naar haar huis. Gedurende die tijd, lang of kort, moest ze letterlijk wandelen in het geloof dat wat de Heere gesproken had waar was. Haar dochter was genezen. Zij kon het niet zien. Ze had het wel gehoord en dat was voor haar voldoende. Geloof is uit het gehoor en het gehoor is door het Woord van God. Christus had gesproken. Zij had het gehoord. Zij had het geloofd en ze had vrede en zekerheid dat haar dochter genezen was.

De laatste studies hadden de woorden 'Heere, ontferm U' als uitgangspunt. Om ze beter te onthouden, zouden we ze als volgt kunnen structureren:

A Mat. 9:27 Twee blinden

B Mat. 15:22 De Kananese vrouw

C Mat. 16:21 'Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen...'

B Mat. 17:15 De vader van de maanzieke zoon

A Mat. 20:30 Twee blinden